

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dnia 30 listopada 2011 r.
KIGEiT/1484/11/2011

**Ministerstwo Administracji i
Cyfryzacji**

Dotyczy: stanowiska w sprawie Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Usługa powszechna w łączności elektronicznej: sprawozdanie na temat wyników konsultacji społecznych i trzeciego przeglądu okresowego zakresu zgodnie z art. 15 dyrektywy 2002/22/WE”

STANOWISKO

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „Izba” lub „KIGEiT”) przedstawia stanowisko w sprawie Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Usługa powszechna w łączności elektronicznej: sprawozdanie na temat wyników konsultacji społecznych i trzeciego przeglądu okresowego zakresu zgodnie z art. 15 dyrektywy 2002/22/WE”.

Na wstępie podtrzymujemy dotychczas prezentowane stanowisko, zgodnie z którym najlepszym instrumentem sprzyjającym zaspokojeniu popytu na usługi telekomunikacyjne dla wszystkich obywateli jest zapewnienie rozwoju równoprawnej konkurencji. Usługa powszechna nie służy zwiększeniu penetracji (a tym samym zapewnieniu szerszego dostępu do sieci użytkowników końcowych). W szczególności należy bowiem uwzględnić zaspokajanie popytu przez usługi mobilne, w przypadku których penetracja rynku przekracza 100%, a zakres zaspokojenia podstawowych usług powinien jeszcze ulec zwiększeniu na skutek zobowiązań inwestycyjnych operatorów komórkowych.

Ponad 100% penetracja usług mobilnych powoduje jednocześnie, że penetracja rynku usług stacjonarnych zmniejszyła się, co oznacza że nie ma popytu na takie usługi.

W ocenie Izby należy zatem zmienić obecny kształt usługi powszechnej w ten sposób, by obejmowała ona świadczenie usług osobom podlegającym realnemu wykluczeniu (osoby niepełnosprawne). Izba wskazywała już statystyki wskazujące, iż ewentualne utrzymanie obowiązku usługi powszechnej powinno dotyczyć publicznych aparatów samoinkasujących, bowiem korzystają z nich przede wszystkim osoby niepełnosprawne, czyli osoby realnie wykluczone.

Funkcjonalny dostęp do Internetu

KIGEiT podziela stanowisko, zgodnie z którym **nie ma potrzeby poszerzania zakresu usługi powszechnej o dostęp szerokopasmowy.** Wręcz przeciwnie, takie inicjatywy mogłyby zakłócić mechanizmy rynkowe, dzięki którym obecnie dostępność usług szerokopasmowych systematycznie się zwiększa.

W ocenie Izby również nie należy podejmować działań mających na celu uspojnienie podejścia do zapewnienia tzw. funkcjonalnego dostępu do Internetu, a raczej pozostawić tą kwestię państwom członkowskim. Podtrzymujemy przy tym stanowisko, zgodnie z którym trudno jest odnaleźć wspólny punkt umożliwiający przyjęcie spójnej polityki, biorąc pod uwagę różnice w rozwoju rynku telekomunikacyjnego w poszczególnych państwach członkowskich. Zdaniem KIGEiT za najlepsze rozwiązanie należy uznać **pozostawienie państwom członkowskim swobody w zakresie regulacji dotyczącej usługi powszechnej, a tym samym również włączenia dostępu szerokopasmowego jako elementu usługi powszechnej.**

W ocenie Izby błędna jest również koncepcja określenia progów w celu ustalenia, czy osiągnięta została wymagana masa krytyczna rozpowszechnienia Internetu szerokopasmowego, po przekroczeniu którego następowałoby ewentualne włączenie usługi dostępu szerokopasmowego do usługi powszechnej. Należy bowiem wziąć pod uwagę różnice w poszczególnych państwach członkowskich, np. jeżeli chodzi o gęstość zaludnienia. Niezależnie jednak od powyższego Izba konsekwentnie wskazuje, iż **gwarancja powszechnego dostępu do szerokopasmowego Internetu jest przede wszystkim zapewnienie warunków dla skutecznej konkurencji, w tym konsekwentna polityka regulacyjna.**

Finansowanie

Odnosząc się do kwestii finansowania Izba z zadowoleniem przyjmuje propozycję wykorzystania dochodów z ogólnego opodatkowania do finansowania świadczenia usługi powszechnej. Komisja, podobnie jak Izba, przyjmuje bowiem, że usługa powszechna służy zaspokajaniu potrzeb socjalnych i społecznych ludności, co stanowi funkcję państwa i powinna być finansowana ze środków publicznych, a nie przez prywatnych przedsiębiorców. Koncepcja rozwiązania mieszanego przy ewentualnym włączeniu dostępu szerokopasmowego przez wybrane państwa członkowskie jest w ocenie Izby błędna.

Po pierwsze bowiem, biorąc pod uwagę założenia regulacji dotyczących usługi powszechnej należy uznać, że realizacja prospołecznych instrumentów powinna być finansowana przez państwo a nie sektor telekomunikacyjny.

Po drugie, Izba wskazywała również i podtrzymuje to stanowisko, że finansowanie rozwoju sieci telekomunikacyjnych, również poprzez finansowanie usługi powszechnej, przynosi korzyści wielu podmiotom, których krąg wykracza daleko poza krąg przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Nie należy przez to jednak rozumieć, że finansowanie usługi powszechnej powinno być, zdaniem Izby, finansowane przez podmioty prywatne, przy czym krąg tych podmiotów miałby zostać poszerzony.

Reasumując, w ocenie Izby koncepcja usługi powszechnej wymaga zmian. Zmiany te jednak miałyby, w ocenie KIGeIT, iść w kierunku zmniejszania zakresu usług wchodzących w jej skład, a nie w kierunku odwrotnym (dostęp szerokopasmowy). Skuteczniejszym instrumentem pozwalającym na zwiększenie dostępności usług telekomunikacyjnych będzie wspieranie skutecznej konkurencji. Skuteczne działanie rynku pozwoli również na uniknięcie problemu finansowania inwestycji.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński